

Nr 61.

Av herr **Andersson** i Mölndal, om befrielse för Mölndals stad från skyldighet att erlägga pensionsavgifter för lärare vid flygmekanikerskolan i staden.

I motion nr 312 i andra kammaren 1953 hemställdes, att riksdagen måtte medge befrielse för Mölndals stad från skyldigheten att såsom huvudman för flygmekanikerskolan erlägga pensionsavgifter för rektor och lärare samt anvisa för ändamålet erforderliga medel.

Med anledning av motionen framhöll statsutskottet i sitt utlåtande nr 8 under punkt 280, som även godkändes av riksdagen, att utskottet med hänsyn till flygmekanikerskolans speciella inriktning och dess karaktär av riksskola funnit starka skäl tala för att staten påtog sig ifrågavarande pensionsavgifter. På grund av mölndalsskolans särställning syntes en dylik åtgärd icke heller böra få prejudicerande verkan med avseende på de centrala verkstadsskolornas motsvarande förhållanden. Det syntes utskottet emellertid önskvärt, att denna fråga av Kungl. Maj:t upptogs till närmare undersökning och förnyat bedömande, innan ärendet blev föremål för beslut från riksdagens sida. Utskottet förutsatte, att det förslag i ämnet, var till nämnda omprövning kunde ge anledning, skulle komma att föreläggas 1954 års riksdag. Under återopande härav var utskottet icke berett att tillstyrka bifall till motionen.

I anslutning till det under punkt 298 i åttonde huvudtiteln 1954 upptagna anslaget till Kommunala och enskilda anstalter för yrkesundervisning: Bidrag till driften av flygmekanikerskolan i Mölndal för budgetåret 1954/55 har departementschefen förklarar sig icke kunna tillstyrka, att staten skulle bidra också till de fortlöpande pensionsavgifter, som enligt SPA-reglementet åvilar Mölndals stad som huvudman för flygmekanikerskolan.

I sitt avstyrkade yttrande framhåller departementschefen bl. a. att staten redan i och med befattningshavarnas anslutning till statens pensionsanstalt påtagit sig omkring hälften av de verkliga pensioneringskostnaderna och i vissa fall kan komma att belastas med väsentligt mer än hälften av dessa kostnader.

Till detta senare yttrande torde erinras om att vid befattningshavarnas anslutning till statens pensionsanstalt ansågs det vara oskäligt att staden skulle bära dessa kostnader. Trots att staden fått bära betydande kostnader för flygmekanikerskolan påtog sig staden ändock den engångsavgift som rektor och lärare själva skulle ha erlagt. Det torde också vara erkänt av dem som känner skolan att staden genom sina stora ekonomiska bidrag och

sin positiva inställning till yrkesundervisning härigenom har lämnat ett värdefullt stöd åt yrkesutbildningen i landet. Detta stöd har kommit icke blott eleverna från Mölndal till godo utan i allra största utsträckning elever från andra delar av landet. Rekryteringen till skolan har till 80 à 90 procent kommit från andra delar av landet.

I sitt äskande om anslag för budgetåret 1954/55 har överstyrelsen för yrkesutbildning hemställt, att förslag föreläggas riksdagen om att de fortlöpande pensionsavgifterna för rektor och lärare vid flygmekanikerskolan får bestridas av statsmedel. För ändamålet beräknar överstyrelsen — som föreslår att denna anordning genomföres retroaktivt från och med senare halvåret 1951 — en höjning av anslaget med (6 000 + 3 × 15 000 =) 51 000 kronor, avseende kostnaderna för andra halvåret 1951 samt kalenderåren 1952/54.

Av överstyrelsens hemställan torde framgå att denna anser att det finns fullgoda skäl för att staden befrias från att erlägga dessa avgifter. Det kan väl ej heller ifrågasättas annat än att överstyrelsen för yrkesutbildning har prövat frågan huruvida ett bifall till stadens hemställan skulle få prejudicerande verkan och funnit att så ej skulle behöva bliva fallet. Samma synpunkt har för övrigt understrukits i statsutskottets utlåtande till motionen 312 i andra kammaren 1953.

För staden hade det givetvis varit fördelaktigt om överstyrelsens hemställan om retroaktiv verkan av befrielse från skyldigheten att erlägga dessa avgifter från och med senare halvåret 1951 hade kunnat bifallas. Men då staden redan burit dessa avgifter och ej räknat med en återbetalning av vad som erlagts, kvarstår ändock för de framtida avgifterna motiv för att staden befrias från dessa. Något har ej inträffat sedan riksdagen 1953 behandlade denna fråga och då godkände statsutskottets utlåtande, vari bl. a. framhölls, att utskottet med hänsyn till flygmekanikerskolans speciella inriktning och dess övervägande karaktär av riksskola funnit starka skäl tala för att staten påtog sig ifrågavarande pensionsavgifter.

Med anledning av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte medge befrielse för Mölndals stad såsom huvudman för flygmekanikerskolan från skyldigheten att erlägga pensionsavgifter för rektor och lärare vid skolan samt att riksdagen måtte till Kommunala och enskilda anstalter för yrkesundervisning: Bidrag till driften av flygmekanikerskolan i Mölndal för budgetåret 1954/55 anvisa ett förslagsanslag av 349 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1954.

Gösta Andersson,
Mölndal.